

Arrest

nr. 220 696 van 2 mei 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANDERMEEREN
Tentoonstellingslaan 78
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 11 januari 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij op 15 januari 2019 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 februari 2019 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat V. VANDERMEEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DEBERSAQUES, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 december 2009 dient verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Op 11 februari 2011 wordt deze aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond bevonden.

Op 5 april 2011 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 16 oktober 2012 dient verzoeker een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in. Op 11 december 2012 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard en wordt verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest nr. 107 593 van 29 juli 2013 stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de afstand van het geding vast.

Op 14 januari 2014 dient verzoeker een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in. Op 3 februari 2014 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 26 november 2017 wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen.

Op 26 november 2017 wordt verzoeker tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor twee jaar opgelegd.

Op 14 december 2017 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 december 2017 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 4 januari 2018 dient verzoeker per volmacht een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ander familielid – ten laste of deel uitmakend van het gezin van zijn zus L.F.

Op 16 januari 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 29 juni 2018 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 14 juli 2018 dient verzoeker een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ander familielid – ten laste of deel uitmakend van het gezin van zijn zus L.F.

Op 11 januari 2019 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

In uitvoering van artikel, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.07.2018 werd ingediend door:

Naam: L. (...)

Voornaam: A. (...)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...).1977

Geboorteplaats: T. (...)

Identificatienummer in het Rijksregister:² (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:³

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 14.07.2018 voor de tweede maal gezinshereniging aan met zijn zus, zijnde L. F. (...), van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel'.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 werden volgende documenten voorgelegd:

- reispaspoort Marokko ((...)) op naam van betrokkene, afgeleverd op 19.09.2016 te Antwerpen
- 'certificat de non revenu' n°61/2018 dd. 01.02.2018
- 'certificat de non propriete' n°01 dd. 05.02.2018
- 'attestation de charge de famille' n°42/2017 dd. 23.06.2017
- ongedateerde foto's; ongedateerde en niet-ondertekende verklaring op eer vanwege een derde; geneesmiddelenvoorschrift dd. 06.03.2015, briefomslag dd. 06.09.2017 en factuur A. (...) dd. 20.02.2017 gericht aan betrokkene met vermelding van twee verschillende adressen met bijbehorende stukken waaruit blijkt dat de referentiepersoon op beide adressen woonachtig was
- bewijzen geldstorting vanwege de referentiepersoon aan betrokkene dd. 27.03.2008, 14.05.2008, 03.07.2008 en 09.09.2008
- bewijzen geldstorting vanwege de referentiepersoon aan betrokkene dd. 03.05.2017, 17.11.2017, 02.02.2018, 13.02.2018 en 26.02.2018; kopies Omnipas 25+ (10.11-09.12.2017, 11.01-10.02.2018, 13.02-12.03.2018, 13.03- 12.04.2018) op naam van betrokkene en stukken waaruit blijkt dat deze kosten werden betaald door de referentiepersoon
- arbeidsovereenkomst dd. 11.04.2017 op naam van de referentiepersoon
- verklaringen lidmaatschap De Voorzorg op naam van betrokkene en de referentiepersoon

Deze documenten werden reeds voorgelegd in het kader van de aanvraag gezinshereniging dd. 04.01.2018, en besproken en weerlegd in de bijlage 20 dd. 29.06.2018. Er kan dienstig naar verwezen worden.

In het kader van de huidige aanvraag werden volgende bijkomende documenten voorgelegd:

- verklaringen op eer vanwege de referentiepersoon en derden; factuur Tandzorg Chirurgie dd. 23.02.2017 met bijbehorend betaalbewijs: echter, ook in combinatie met de reeds eerder voorgelegde stukken is niet afdoende bewezen dat betrokkene voor zijn komst naar België deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon. Immers, het geneesmiddelenvoorschrift dd. 06.03.2015 en de factuur Tandzorg Chirurgie dd. 23.02.2017 zijn de enige bewijsstukken waaruit blijkt dat betrokkene op deze data effectief in Nederland aanwezig was; het gesolliciteerde karakter van de overige stukken is niet uit te sluiten. De voorgelegde foto's doen geen afbreuk aan deze vaststellingen. Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene als minstens sedert oktober 2010 in Schengen verblijft. Het gegeven dat betrokkene zeker in maart 2015 en opnieuw in februari 2017 in Nederland verbleef is geen afdoende bewijs dat hij deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon.
- geactualiseerde salariswijzers op naam van de referentiepersoon (april – juni 2018)
- geactualiseerde geldstorting vanwege de referentiepersoon aan betrokkene dd. 04.04.2018, 23.05.2018, 07.06.2018, 16.07.2018, 31.07.2018, 07.08.2018, 05.09.2018 en 03.10.2018
- betalingen vanwege de referentiepersoon aan een derde dd. 08.01.2018, 06.02.2018, 08.03.2018, 09.04.2018, 09.05.2018, 08.06.2018, 09.07.2018, 09.08.2018 en 10.09.2018; betalingen vanwege de referentiepersoon aan E. (...) dd. 24.01.2018, 23.02.2018, 25.04.2018, 11.07.2018, 27.07.2018, 29.08.2018; betalingen vanwege de referentiepersoon aan W. (...) dd. 19.02.2018; betalingen vanwege de referentiepersoon aan De Voorzorg dd. 14.05.2018 en 12.07.2018: voor zover deze stukken dienen aanvaard te worden als steun vanwege de referentiepersoon aan betrokkene, dient opgemerkt te worden dat deze betalingen dateren van na de aankomst van betrokkene in ons land, en betrekking hebben op de situatie in België. Ze kunnen dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.
- geactualiseerde attesten dd. 03.10.2018 waaruit blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon tot op datum van de attesten geen financiële steun aanvroegen bij het OCMW te Antwerpen

(...)"

Op 6 februari 2019 dient verzoeker een derde aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ander familielid – ten laste of deel uitmakend van het gezin van zijn zus L.F.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen syntheseseminarie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 6 februari 2019 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een burger van de Unie in de hoedanigheid van ander familielid – ten laste of deel uitmakend van het gezin van zijn zus L.F.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van de tweede aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de op 11 januari 2019 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over verzoekers verblijfsaanvraag. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat zij opnieuw door verzoeker werd gevat. Het indienen van een derde aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, gedraagt de advocaat van verzoeker zich naar de wijsheid.

Er worden geen elementen aangevoerd die zouden wijzen op een belang in hoofde van verzoeker.

Het beroep is niet ontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET